

ΖΕΥΟΥΝ ΤΑ ΒΟΔΙΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΑΜΠΙΑ ΤΟΥΣ

Συγκινεί η θερμή φιλοξενία που αφειδώλευτα προσφέρουν από το υστέρημά τους οι νησιώτες αλλά και οι παραμεθόριοι Μακεδόνες στους πρόσφυγες παρ' ότι αυτοί κατακλύζουν καθημερινά τα μέρη τους και ο συνωστισμός τους προκαλεί σοβαρά προβλήματα. Εξ ίσου συγκινητική είναι οι αυτοθυσία των Λιμενικών που διακυβεύουν την ζωή τους στα κύματα του Αιγαίου για να σώσουν πρόσφυγες. Είναι το περίσσευμα της ελληνικής καρδιάς που κάνει την ειδοποιό διαφορά μας με τους Ευρωπαίους. Ωστόσο, εφ' όσον όλοι αυτοί οι μυριάδες πρόσφυγες αφεθούν να λιμνάζουν στην καθημαγμένη Ελλάδα προστιθέμενοι στους παλαιότερους-μονίμους πια- ξένους μετανάστες είναι οφθαλμοφανές ότι θα δημιουργηθούν ανυπέρβλητα προβλήματα. Ο τόπος μας δεν αντέχει άλλο. Ωστόσο, οι πολιτικοί ζεύουν τα βόδια πίσω από τον αραμπά τους. Και πανωσάμαρα νομίζουν ότι προχωρούν!

Ένα ήδη σοβαρό πρόβλημα με άμεσες επιπτώσεις στην πολιτική σκηνή είναι ο ρατσισμός και αντίστροφα ο αντιρατσισμός που εκατέρωθεν μετέρχονται οι πολιτικοί χώροι με το αζημίωτο. Η Χρυσή Αυγή «προστατεύει» τους Έλληνες από τους ξένους και ο ΣΥΡΙΖΑ τους ξένους από τους Έλληνες. Στην πραγματικότητα το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο πλήττουν την Ελλάδα. Όλοι είδαμε τι διέπραξαν εν προκειμένω η Χρυσή Αυγή και η κυβερνώσα Αριστερά.

Πριν έξη χρόνια ο καθηγητής Πασχάλης Κιτρομηλίδης, διευθυντής του Ινστιτούτου Νεοελληνικών Ερευνών στο Ελληνικό Ίδρυμα Ερευνών προειδοποίησε μάταια:¹

«Ο σεβασμός της Δημοκρατίας επιβάλλει να μην ξεχνούμε ότι οι κοινωνικές πλειοψηφίες επιζητούν και περιβάλλουν με στοργή τις εθνικές ταυτότητες που νοσηματοδοτούν και προσφέρουν πυξίδες αναγνώρισης του συλλογικού εαυτού. Αυτή η συναισθηματική ανάγκη των κοινωνιών οφείλει να αντιμετωπίζεται με σεβασμό και σοβαρότητα. Η εθνική ταυτότητα και οι ευαισθησίες που τη συνοδεύουν πρέπει να προσεγγίζονται χωρίς την ολέθρια υπεροψία των διανοομένων, ιδίως των προοδευτικών».

Από το 2005, που ανέκυψε το ζήτημα, μέχρι σήμερα που επιδεινώνεται ραγδαία τα πολιτικά κόμματα αρνούνται συστηματικά να συζητήσουν, να οροθετήσουν και να διαχειρισθούν την ύπαρξη 1,5 εκατομμυρίου ξένων μεταναστών. Χάος προκαλούν, επίσης, όταν αντιμετωπίζουν αποσπασματικά κάποιαν από τις πολλές πτυχές του. Το μηδαμινό πολιτικό ανάστημά τους φανερώνει ότι στα αριστερά της Ν.Δ. νομίζουν αρκεί να ψηφίσουν έναν ακόμη αντιρατσιστικό νόμο για να εξαφανίσουν άμπρα-κατάμπρα τους ξένους μετανάστες και τις συνέπειες της παρουσίας τους.

Σε πολυνομοσχέδιο -τι εφεύρεση!- που ανήρτησε σε δημόσια διαβούλευση, ο σημερινός υπουργός Δικαιοσύνης περιλαμβάνει πλήθος αντιρατσιστικών διατάξεων.

Δεν ανεκάλυψε την πυρίτιδα. Το 2013 οι τότε κυβερνητικοί εταίροι ΔΗΜΑΡ-ΠΑΣΟΚ κατέθεσαν στη Βουλή «αντιρατσιστικά» νομοσχέδια παρά την αντίθετη γνώμη του Πρωθυπουργού. Σοβαρά-σοβαρά διεκήρυξαν ότι αρκούσε να ψηφισθούν για να εξαλειφθούν στην Ελλάδα τα φαινόμενα ρατσισμού και να πληγεί θανάσιμα η Χρυσή Αυγή. Μάλιστα ο τότε Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, καίτοι καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου, ανακοίνωσε ότι ετοίμασε νόμο για να ψηφίσουν όλα «τα κόμματα του συνταγματικού τόξου ώστε να διαλυθεί το ναζιστικό κόμμα».

Ξαναγυρίζουμε, έτσι, στο αυγό του Κολόμβου. Έχεις πρόβλημα; Ψηφίζεις νόμο και το εξαφανίζεις. Έλα, όμως, ότι δεν μπορείς να εξαφανίσεις τους 440.000

¹ «Η Καθημερινή», 31 Ιανουαρίου 2010

ψηφοφόρους της Χ.Α. ούτε τα αίτια που την απογείωσαν! Αν το Κράτος λειτουργούσε, προστάτευε τους πολίτες του και υπερασπίζονταν τις αξίες του Συντάγματός του, τα αντισυστημικά κόμματα θα ήταν περιθωριακά. Άρα, κανένας αντιρατσιστικός νόμος δεν μπορεί εξ ορισμού να θεραπεύσει τα γενεσιουργά αίτια αυτού του φαινομένου. Αντίθετα, τα ενισχύει. Ουδείς πολιτικός, ούτε καν καθηγητής της Νομικής, αντελήφθη ακόμη ότι πλήρες νομοθετικό οπλοστάσιο κατά του ρατσισμού έχει ψηφίσει πριν δεκαετίες αλλά ουδέποτε εφήρμοσε η Ελλάδα.

* Το 494 Β.Δ., ενσωμάτωσε το 1970 στην ελληνική νομοθεσία την Σύμβαση του ΟΗΕ *«περί καταργήσεως των πάσης μορφής φυλετικών διακρίσεων»*.

* Το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας, άρθρο 5^ο επιτάσσει ρητά: *«Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους χωρίς καμιά διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων»*.

* Το 1979 ο Νόμος 927 επεξέτεινε περαιτέρω την αντιρατσιστική νομοθεσία και όρισε ότι *«διώκεται η πράξη μέσω της οποίας καλλιεργείται φυλετική διάκριση»*.

* Το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα καλύπτει όλες σχεδόν τις άλλες πτυχές του θέματος, που επίσης αντιμετωπίζουν ειδικά πολλές άλλες ποινικές διατάξεις.

Οι πολιτικοί ηγέτες είναι πολύ απασχολημένοι με τον εαυτόν τους για να συνειδητοποιήσουν, επί τέλους, ότι οι εγκληματικές πολιτικές τους και παραλείψεις τους κουβαλούν νερό στον μύλο της Χρυσής Αυγής. Κοινωνικά φαινόμενα, όπως οι ξένοι, δεν αντιμετωπίζονται με νόμους αλλά με πολιτική.

Το 1958, σε απόσταση αναπνοής από τον Εμφύλιο και με το ηλίθιο *«όπλο παρά πόδα»* του Ν. Ζαχαριάδη, τα κρατικά μέτρα κατά της Αριστεράς ήσαν σκληρά. Δεν εμπόδισαν, όμως, την ΕΔΑ να εκλεγεί Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ο ιστορικός χρόνος λήγει και ουδείς γνωρίζει τι μας ξημερώνει. Το Σύστημα οφείλει να αντιληφθεί ότι ο Ελληνισμός δεν είναι χυλός πελατών. Είναι πολιτισμός και, γι' αυτό, ουδέποτε υπήρξε στατικός. Αναμορφώνεται περί τον πυρήνα του συνεχώς και αναμορφώνει. Εμπλουτίζεται και πλουτίζει τον Κόσμο. Τον 21^ο αιώνα εισήλθε σε νέο κρίσιμο πεδίο αναμετρήσεων με τον εαυτόν του και με τον Κόσμο.

N. I. Μέρτζος